

BAJTKO (3) *sb m*

bajtko (2), **baćko** (1); *bajtko OrzRozm, ReszPrz, baćko KromRozm III.*

a pochylone.

sg N bąjtko (1). ◇ G bąjtko (1). ◇ pl I bączkami (1) KromRozm III.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Duchowny, kapłan w kościele prawosławnym (na Rusi), pop (3) : oni máyą kápłany y biskupy/ ktore Ruś popy/ baćkami/ władyki/ y też epifcopy/ po Grecku zową. KromRozm III H7v.

a. *W polemikach religijnych prawdopodobnie jako pejoratywne przezwisko nadawane duchownym innego wyznania (2) : Chcefzli tedy ty co skrytego á tobie pożytecznego wiedzieć y rozumieć/ pytay y vcz fy od Kápłaná/ á iáko Ruśin mowi/ Popá pythay. (-) Owo bes Baytká trudno. OrzRozm E; Ofiánder záfie on Krolewiecki Władyká baytko/ [możliwa też lekcja „bajdko”] powiáda ReszPrz 82.*

Synonim: pop.

KN